

Opdat U voor hem moge bidden, herinnere dit prentje U aan:

PETRUS REMERS

Hij werd geboren op 5 april 1896 te Duisburg in Duitsland en was ruim 54 jaar gelukkig gehuwd met

EUPHEMIA ADRIANA VAN DEN BOSCH

Hij overleed in de voormiddag van 13 januari 1975 in Huize „St. Joachim“ te Nijmegen, nadat hij enige dagen daarvoor te midden van zijn familie het H. Sacrament der zieken had ontvangen. Op 17 januari daar aanvolgend namen wij in een eucharistieviering afscheid van hem, waarna zijn lichaam werd gecremeerd in het crematorium „Moscowa“ te Arnhem.

„Hoe kan zo'n man nu doodgaan?“ en „Als Pa niet in de hemel is, wie komt er dan wel in“ waren de eerste reacties van de vrouw en dochter van Piet Remers toen zij als eersten aan diens sterfbed stonden.

Wij mensen weten geen raad met de dood. Het enige antwoord op onze vragen over leven en dood en tegelijk onze werkelijke troost is Jezus Christus, die gezegd heeft: „Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in mij gelooft, zal leven, al is hij ook gestorven; en wie leeft en gelooft in mij, zal niet sterven in eeuwigheid“.

Piet Remers heeft zijn hele leven rotsvast geloofd in het Woord van de Heer. Hij leefde vanuit zijn geloof, met volharding zijn kruis dragend, vol goedheid en behulpzaamheid voor zijn medemens, met grote zorg en liefde voor zijn vrouw en kinderen. Ja, want kind, kleinkind, achterkleinkind of aangetrouwd, het waren allemaal „zijn“ kinderen. Hij speelde graag viool, maar

was er de man niet naar om „de eerste viool“ te spelen. Onbewust heeft hij zijn naam „veeeuwigd“ in zijn vele schilderijen. Met nauwgezetheid verrichtte hij 40 jaar lang zijn werk als conducteur bij de spoorwegen. Hij was een veelzijdig mens en het moet dan ook een groot verdriet zijn geweest, toen, na het bereiken van de leeftijd der sterken, zijn geest geleidelijk aan verluierd werd en opname in 1971 in „Huize St. Joachim“ noodzakelijk was. Dat was het „station“ waar de „Grote Conducteur“ zijn levens-trein voorgoed liet stoppen.

Jezus moet tot hem gezegd hebben: „Je hebt geleefd in geloof, leef nu in eeuwigheid bij Mij“.

Lieve Feem, bedankt voor je liefde en trouw, vooral in de laatste moeilijke jaren. Fijn, dat we samen nog Kersteest mochten vieren. Toen kon ik niet meer zingen, maar nu zing ik Gods lof voor altijd.

Lieve kinderen, zorg goed voor moeder en bewaar onder elkaar de liefde.

Beste zusters van B II, dank voor alle zorg.

Voor Uw medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van onze onvergetelijke zorgzame man, vader, behuwdvader en opa, betuigen wij U onze oprechte dank.

Uit aller naam
E. A. Remers-van den Bosch